

Bohatí Chudáci

ROMÁN : : : : MADARSKY NAPSAL M. JOKAI

„Avšak v této chvíli prociťla v duši hraběnčiny dosud spící obuda; zárlivost. Ještě teď, kdy neblahý ten muž spal již věčný sen, počívala palčivou bolest nad tím, že za živa nepatřil jenom jí.

Ano, tak to bylo! Hrabě neměl vlastně žádných dlužů; předstíral jen své neštěstí, aby tajně své milence mohl opatřit půl miliónu, aby pojistil jí mohl skvělé zivoty.

Uražená ctižádost nejdříve tkví v duši člověka. Když Charlottě Cordayové na popravišti utahli hlavu a když popravič provedl tuto za vlasů do výše a políček jí vyfal, zrumněla se studem tvář na umfrajel již hlavě.

„Nezanechal hrabě žádného dopisu?“ zeptala se hraběnka, jež již hlas chvil se rozléhala.

„O posledně vůli jsem vám již řekl, paní hraběnko,“ odpověděl advokát jakási váhavě.

„Jiné listiny nebo dopisy nějza koho jste v jeho pozůstalosti ne našel?“ vyvívala hraběnka opět ně a s větším důrazem.

Advokát si vzdychl; patrně byl by rád něco zamlčet.

„Inu, musím povědět pravdu,“ pravil konečně. „Když do komnaty pana hraběte jsem vešel, a bych sepsal pozůstalost, našel jsem na stole zabezpečený list, avšak na obálce místo adresy napísáno bylo jen křestné jméno jakési dámy.“

„Jaké jméno?“

„Pokud vím, jmenuje se paní hraběnka křestným jménem Eleonora. — Toto jméno nebylo na obálce dopisu napísáno.“

Značně již ubledlá tvář hraběnčina zesinala.

„Prosím, netřepajte mne, pane,“ žádala důtklivě, „a povězte mi přímo, komu zašel onen list?“

„List byl adresován jakési Amálii.“

Advokát byl nejvyšší překvapen novou změnou, jaká udála se nyní ve tváři hraběnčiny. Na smrt bledá její tvář pojednou tak podivně se zarděla, zraky její svezly se k zemi a na čele vyvstaly jí křepče potu.

„Můj Bože, toť jméno — jméno mé dcery!“

Pronesla tato slova skoro v pláči a div k zemi neklesla. Advokát šetrně pojal jí za ruku a dovedl jí k pohovce.

Hraběnka zakryla si tváře rukama a propukla v hlasitý pláč.

„Ach, on jí přece opravdu miloval — on byl jiným, než jakým se býti zdál — v jeho srdci bylo přece kus opravdové lásky, kterou já — já nešťastná zničila.“

Tak naríkala si, tak se přiznávala hořce plačící tato žena bez ohledu na přítomnost advokátovu.

Pláčem značně si ulevila; ba zdálo se, že nových nabyla sil. — Za chvíli úplně se opanovala.

„Kde jest onen list?“ zeptala se.

„Dříve dovolte, paní hraběnko, abych vám odevzdal peníze.“

„Dříve prosím za onen list!“

Advokát vyhověl její žádosti.

Přijala dopis, jehož uzavřená obálka ozdobena byla hraběcí korunou. Dlouho dívala se na jediné jméno, jež na obálce pečlivě bylo napsáno.

„Jak pěkně toto jméno napsal! Jestli to poslední, co psal ve svém životě! A napsal mi, psal jí — psal mé dcery! Ji patřily poslední jeho vzpomínky!“

„Prosím, paní hraběnko, račte přijati peníze,“ vyrušil jí advokát z tohoto rozjímaví.

„Nepřijmu jich,“ odpověděla mu, „vezměte je opět s sebou a uložte je v některé bance. Nechej, aby tyto peníze táhly moji duši. Znáš jistě účel, za jakým jich užívá. Uveďtejte ve všech zápisech vyhlásku, že ten, kdo mi přivádě moji dcery, dostane půl miliónu zlatých.“

„Což není komtesa v klášteře?“ zeptal se nyní advokát v úšassu.

Hraběnka přistoupila ku psacím stolkům a vyřála z něho dopis své dcery, který jí tato zanechala, když z domova uprchla.

„Přečtete si toto!“ pravila.

Advokát byl muž přímý a na

skrze poetivý. Po přečtení listu nebyl s to potlačiti své rozhořčení naproti hraběnce.

„Probáh, což teprve nyní uznáváte za svoji povinnost pátrati po ubohé komtesce? Proč jste tak již dříve nečinila? Ach nyní pochopuji všechno!“

„Dala jsem po ní hned pátrati, avšak bez výsledku,“ omlouvala se hraběnka. „Ale nemohu zapřít, že nehledala jsem ji dosti upřímně. Chvěla jsem se vždycky při pomýšlení, že se s ní ještě někdy tvářím v tvář musím setkat. Hrozila jsem se této chvíle. Zatím přišly na mne chvíle ještě horší. Nyní však nedbám již ničeho. Chci jí míti zase u sebe za každou cenu, ať jest v postavení jakémkoli. I z místa nejvzdálenějšího, z místa nejvzdálenějšího přijmu ji k sobě a její potupu, její hanbu zakryju svou láskou a očistím jí svými polibky. Neuj možná, aby moje dítě více zhršelo, než co by smýšl mohly slzy nešťastné matky. Přispěte mi, pane, abych jí mohla vypátrati. Jste ným jediným důvěrníkem a ve vás také skládám svoji naději.“

„Budíž, paní hraběnko,“ odpověděl advokát, „je-li váš úmysl opravdový, chej vám připáťt svoji radou a kde třeba bude, i svým zakročením. Avšak úkol, který vám přidělu, bude poněkud těžkým a pro dámu vašeho postavení snad i na pohled nemožným; musíte však zapomenouti na své a pamatovati jedině na svoji dcery.“

„Podniknu vše, jen mi poraďte, co bych měla činiti.“

„V první řadě nesmíte poměhati jen cizím osobám a úřadům, aby vaše dítě hledaly. Jedí pravda, že komtesa ze zoufalství vřhla se v kahaže velkoměstského života, že splnila to, čim hrozila, pak jedině sama můžete ji nalézati.“

„K čemu mi tedy radíte?“

„Odjeďte do města a pátrejte po své dcery.“

„Ano, odježu,“ řekla hraběnka, zazvonivši na komornou, které dala rozkaz, aby připravila vše k odjezdu do města, kdež již druhého dne navštívila svého advokáta, aby zahájila pátrání.

V průvodu svého advokáta prošla nejvykřičenější doupatu. Vše marně.

Tato snaha zavedla hraběnku též do nemocnice Červeného Kříže. Ale nenalezla dcery mezi milosrdnými sestrami, ani na loži nemocných.

Procházející nemocnici, byla v jednom oddělení zaujata nápisem: Strážník č. 116. Na loži pod tabulkou ležel bledý muž. — Zdá se býti mrtev.

Jenom svažštěl čelo svědčilo, že posud žije, neboť tvář mrtvého neprozrazuje hněv.

Hraběnka dobře si povšimla tohoto pohnutí, jež na nemocném tak určitě se jevilo. Neríkala však něčeho a pátravě hleděla ve strážníkovu tvář.

Bůh ví, proč bylo jí v této chvíli tak divně u srdce! Tento muž, s nímž poprvé se tu setkávala, nezdál se jí býti ani úplně cizím — snad jen proto, že o něm domnívala se mohla, že ví o její dcery, či, že oči jeho jí viděly, když ona jejímu zrakům se ztratila.

Hraběnka opouštějte nemocnici zanechala u správce nemocničního značnější částku peněz, aby z ní mohlo býti raněnému přilepšeno, až poněkud se zotaví.

Když pak vyšli z nemocnice a vesdli do kočáru venku stojícího, pravil detektiv ke hraběnce:

„Nyní mě něco napadá! Vytrápkám si teprve teď, že jsem nevěnoval hned s počátku pozornost jistě okolnosti, která by mne byla snad ihned uvedla na pravou stopu. V oné noci, o níž jsem se zmínil, oznámil mi tyž strážník, že švadlena, jež bydlela u teleznického hřbitova v podnájmu a jež náhle zmizela, opět se navrátila. Den před tím bylo totiž na polišti oznámeno, že švadlena tato bezspochyby se utopila. Pamatuji se velmi dobře, kterak jsme tenkrát po ní pátrali a když našel se na mostě dunajském šátek, který nosovala, tu přestali jsme jí hledati, neboť byli jsme přesvědčeni, že vyhledala si krah ve vl

nách. Die oznámení strážníkovy vrátila se však ona švadlena nočním vlakem do Pešti. Nyní se mi zdá, že vše má se poněkud jinak. Nebyla to švadlena, nýbrž komtesa, kterou hledáme.“

„Ach! Toť jest velice pravděpodobné!“

„Zelezníční hlídač vzal k sobě onu dívku, jež nočním vlakem přijela.“

„Pak bychom mohli pátrati u něho.“

„Zajisté, učiníme tak! Pamatuji se, že starý onen hlídač bydlel v domě, obydleném chudinou, v tak zvaném 'zeleném ráji'.“

„Pospěšme tam!“ pobízel hraběnka.

Nyní měli oba počátek záhadného klubka v rukách a zbývalo jen pátrati dále.

Hraběnka těšila se, že dívku ještě v onom domě zastihne.

A nenlí tam více, zajisté najde se někdo mezi četnými obyvateli onoho domu, jež za dobré slovo a ještě lepší peníze ochotně poví, jaká byla tvář a postava hledané dívky. Snad se také dovede, kam se odstěhovala a o nyní dle. Mezi chudými lidmi jeden druhého více si všimá a jeden o druhého více se stará. A kdyby i lidé v onom domě o ní již nevěděli, bude zajisté vědět policie, jenom když budou meci podati bližší zprávy a když budou mít v rukách věrohodný popis osoby.

Hraběnka a detektiv naplněni nejlepšími nadějemi poručili vozkovi, aby zavezl je k 'zelenému ráji'.

Byl páni letní den.

V oné části města, v níž 'zelený ráj' se nalézal a jež skládala se vesměs z chatrných, poněkud nízkých domů, byla skoro všechna okna otevřena. Obyvatelé promětrávali své dusné byty a pilně hospodyňky smejšely a čistily. — Tu a onde vloženy byly v oknech peřiny k provětrání.

Jenom okna 'zeleného ráje' byla vesměs zavřena.

Detektiv se zarazil, když toho si povšiml.

Když pak z vozu vystoupil a přikročil k domovním vratům, shledal, že jsou zavřena. Čítěl zazvoniti, avšak zvonek byl utřen. Počal tedy tlouci na vrata. Bušil co mohl, avšak nikdo nepřicházel mu otevřiti. Kráčel kolem přizemních oken, jež blátem a prachem tak byla znečištěna, že jim ani do vnitř viděti nebylo.

Věru, tato okna nepotřebovala žádných záclon! Tu a onde bylo okno rozbito a teprve tímto bylo lze do vnitř nahlédnouti. Jenom hoř, zaerunalé stěny dusných příbytků bylo viděti a oknem vycházel ze vnitř odporý zápach po hněbě. Celý dům byl dšně spustlý. I krámku poblíže vrat byly vytrženy dveře a na jich místě byl vechoz zatrasen dvěma prkny, křížem zasazenými.

Nedaleko odtud stávl se nový dům, proti němuž zase jiný se boursal. Vápary z výpna a prach z ešel naplňovaly celé okolí.

Detektiv uchytil se ke stavbě nového domu, kdež dal se do hovoru s polem, na dělníky dohlížejícím. Tyž mu sdělil, že 'zelený ráj' musil býti úředně uzavřen, poněvadž vypukla mezi jeho obyvateli nakažlivá horečka. — Všichni obyvatelé musili se vystěhovati a dům bude zbourán. Kdož ví, kam se všichni ti lidé rozešli. Byli to samí chudáci, kteří dovezení se ukrýti i se svým majetkem v každém koutku.

V celém okolí pak nebylo nikoho, kdo by dovedl něco povědět z kroniky posledních dnů 'zeleného ráje'.

Tím byla opět zklamána naděje hraběnčina. Sám zřý osud jako by se spiknul proti uskutečnění jejího záměru a jako by dovoliti nechtěl, aby setkala se opět se svojí dcery, po níž nyní tím více toužila; čim větší měla důkaz, že její dítě nespínalo svoji hanbu a že neuvrhlo se v náruč naruční záhuby.

XXII.

„U dvorní stráže.“

Po delší době vyvléčil se strážník Johánek ze svých ran.

Každý jiný člověk byl by jistě podleh, avšak tělesná jeho konstituce sdála se býti se želez. — Sám lékař, který ho ošetřoval, pravil mu šetrem, že má duš v sobě pevně zašitou.

Když počal se zotavovati, našel mu v nemocnici přímo kniž-

ci život. Ještě nikdy nejedl tak úpravných a vzácných jídel jako nyní, kdy nemocnění kuchař přímo útokem chtěl si dobytí jeho přízně. Z peněz, jež hraběnka v nemocnici zanechala, bylo lze ostatně strojit knižecí tabule.

Když lékař mu dovolil požití něco zvěřiny, přinesen mu bažant a koroptev. Drahé nakládané ovoce a nejrozmanitější kompoty byly stále na denním pořádku. — Krmil ho chřestem, jenž v této době byl velikou vzácností. K tomu všemu předkládali mu nejlepší tokajské víno.

„Slyš, příteli,“ pravil Johánek jednoho dne ke svému příteli detektivovi, jež ho nyní každého dne v nemocnici dle možnosti navštěvoval, „nemohu se již věru dočkatí chvíle, kdy zbavím se těch dobrých časů, jaké mám zde v nemocnici. Všechna ta vzácná jídla, jež se mi tu předkládají, jsou mi již protivná. A když vidím tokajské víno, zdá se mi, jako bych naléval na sklenky odporný nějaký lék. Kož bych se jen aspoň tak zotavil, abych mohl dostat kus husy se zelím! Na té husy si pochutnal! A žádné víno bych nechtěl, nýbrž sklenku dobrého piva!“

„Nu, posekejte jen ještě několik dní, příteli Johánek, potom uděláme si spolu dobrý den 'u dvorní stráže.' Tam si pochutnáš na dobré husí pečeně.“

„U dvorní stráže“ říkalo se chvalně známému hostinci v budinské pevnosti.

Jméno toto dal mu sám majitel, jež druhý u dvorní stráže sloužil a když se odhodlal ku převzetí hostince, přenesl svoji hodnost také na tuto živnost.

Hostinský jest silný, statný muž, jež hostům společně se svým dvěma sluhými deernami sám posluhuje, kdežto jeho manželka obstarává kuchyni.

Hostince navštěvován jest zámožnými měšťany, divadelními herci a úředníky. Třikrát za týden scházejí se tu radové zemského soudu, kteří mají vyhraněný pro sebe dlouhý stůl. Vůbec navštěvován jest hostince tento společností velice sluhoun.

„U dvorní stráže“ netřeba něčeho objednávat, ani sobě poroučeti, neboť je to zhytečné.

Kdožkoli přijde, posadí se na prázdné místo, jež právě najde, a nemusí nikoho volati, neboť hostinský ho hned upozoruje. Klepání nožem na sklenku jest majiteli hostince i jeho sluhým deernám nejvyšší protivně. Hostovi, který takového přestupku se dopustí, řeknou hned, aby dal pozor na sklenku, jež stojí deset krejcarů.

Také z jídelního lístku nelze si něčeho vybrati, neboť každého dne upravuje se v kuchyni — než jedno jídlo, jež však jest vždycky znamenité. Pravidelně ve čtvrtek jest husí pečenka s výtečným zelím. Jídelní lístek pro celý týden napsán jest venku křídou na tabuli, tak že si každý přečísti může, co dnes dostane a co jej pro zítřejší den očekává. V tomto hostinci pije se hlavně pivo. Víno zde sice také mají, avšak jen jeden druh a sice červené budinské.

Do této místnosti zavedl detektiv Rezek svého přítele Johánka ještě téhož dne, kdy tento úplně zdráv nemocnici opustil. — Bylo to ve čtvrtek, tedy právě v den, kdy u dvorní stráže měli husu se zelím, po níž Johánek tak velice toužil a jež byla zamilovanou jeho lahůdkou.

Týž den byl pro Johánka také neobyčejně slavným. Když totiž z nemocnice uchytil se přímo k městskému hejtmánovi, nejvyššímu svému představenému, aby u něho se omlátil, očekávalo jej zde velice radostně překvapení. Za přítomnosti všech ostatních strážníků byl mu totiž připjat na prsa stříbrný zásluhý kříd v odměnu za obětavě plnění těžké povinnosti.

Večer o desáté hodině přišel Rezek z Johánkem do hostince 'u dvorní stráže.' v tu dobu většina hostů již odešla. Nejpozději obědne odcházeli vždy před desátou dohou, tak to snad všude ve všech městech bývá.

(Pokračování.)

šidlo — automatická rychlá díla — bezpečnější vše se řídí a přepřátku na Pokrok bez výskve za doplatku 30 cest.

Jsmo zakladateli zdárné prospívající české osady v Kalifornii

blíže města Hamilton City, v údolí Sacramento, jež jest světoznámé svou plodností jak obiln tak i vřkerého ovoce. Pozemky prodáváme domud po \$85.00 akr, za kterouto cenu melou i méně zámožní krajané pořídit si pohodlný domov v krásné Kalifornii.

Dále hledáme kusy na rent o 1100 akrech vřtčného pozemku po \$50 akr, jež by rozděli na menší dílec, na něž bychom rádi získali jednateřtví prodejné.

Máme mnoho jiných rozsáhlých rent o tisících akrech za velmi nízké ceny od \$15.00 výše.

Udělejte si příjemný zimní výlet k nám na prohlídku krajiny.

W. J. BULIN & CO.,

Hamilton City, California



Frank Svoboda

Umělecký závod

POMNÍKOVY

Největší

sklad pomníků

ve Spojených Státech

1215-25 So. 13th Str.

OMAHA, NEBR.

Phones: Office: Douglas 1872. Residence: Douglas 5216.

SEVERO - NĚMECKÝ LLOYD

BALTIMORE - BREMEN

Velké, moderní, dvoušroubové jednokajutové parníky. Labodná jídla. Velchy kajuty uprostřed lodí. Naprostá bezpečnost. Bezdrátová telegrafie. Podmořské signály.

Přiměřené ceny:

Druhá kajuta \$57.50

Třetí kajuta \$35.00

Pouze na 'Rhein', 'Main' a 'Neckar'.

Mezipalubí \$33.00

Když jedete navštíviti starý dymov v Čechách, ješte přeš Baltimore.

Když pošlete pro své přibuzné neb přátely, by přijeli do Ameriky z Čech, kupte jim vyplacené lítky přes Baltimore. O úplné podrobnosti požádejte:

A. SCHUMACHER & CO., General Agents, BALTIMORE, aneb jejich zástupce v řetěz Spojených Státech.

HOTEL HARNEY

Nový Hotel Harney, úplné o-hnivzdorný, moderné zařizený v každém ohledu. Ceny mírné, \$1.00 a \$1.50 denně z pokoje. Obsluha vzorná. Jan 14te

Telefon hotelu: Doug. 1288. Tel. hostince: Doug. 6095.

ROH 14. a HARNEY UL., OMAHA

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest

Česká dřevařská ohrada.

Chicago Lumber Co.,

na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb.

Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO ŠKOLKY JEST ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v čísla 306 Farnam ulice.

Pravá importovaná piva sa čepu. PILENSKÉ a Měšťanského pivovaru v Písní v Čechách. Hofbrauerei Bavarie pivo. Pivo Anheuser-Busch a vřtčoznáme Faust získalo rozsluhou reputaci. Kavárna pro dámy na čel se na druhé polaze.

JETTER BREWING COMPANY SOUTH OMAHA, NEB.

Pivo, které píták vše. Staré německé 'Duppák' pivo je valdno dle staré německé formule odhořujm získáno, jeak pivo rovnou získává.

WM. JETTER, 306 & 312 Street, Telephone South 308 SOUTH OMAHA, NEB.

HUGO F. BILZ, 1324 Douglas Street, Telephone Douglas 1842, OMAHA, NEB.

JETTER BREWING COMPANY SOUTH OMAHA, NEB.